

KONCEPCIÓ

a pénzbeli és természetbeni szociális és gyermekvédelmi ellátásokról szóló új rendelet megalkotásához

A szociális területen alkalmazott két fő jogszabály a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szocvtv.), valamint a pénzbeli és természetbeni szociális ellátások igénylésének és megállapításának, valamint folyósításának részletes szabályairól szóló 63/2006. (III.27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.). Az elmúlt időszakban gyakran alkalmazott jogszabály a fentiekén kívül az egyes szociálisan rászorult családok 2006. évi gázár- és távhő-szolgáltatási támogatásáról szóló 138/2006. (VI.29.) Korm. rendelet.

A gyermekvédelmi ellátások vonatkozásában alkalmazott két fő jogszabály a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (továbbiakban: Gyvt.), és a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX.10.) Korm. rendelet (továbbiakban: Gyer.).

Az Önkormányzat e tárgykörben alkotott rendelete a pénzbeli és természetbeni szociális és gyermekvédelmi ellátásokról szóló 25/2003. [V.19.] Önk. sz. rendelet (továbbiakban: R.).

Az Önkormányzat, illetve a Jegyző által nyújtott szociális és gyermekvédelmi ellátások pénzbeli és természetbeni ellátásokra, illetve az alábbi két fő csoportra oszthatók.

Az első csoportba azok az ellátások tartoznak, amelyeket központi jogszabályok (törvény, illetve Kormány rendelet) alapján nyújtunk. Ezen ellátások általános jellemzői:

- többnyire a jegyző hatáskörébe tartoznak (államigazgatási hatósági ügy);
- egy részük jövedelem-vizsgálathoz kötött, vannak azonban, amelyek ettől függetlenül, alanyi jogon járnak (pl. fogyatékosoknak);
- a jogosultsági feltételeket törvény vagy kormány rendelet határozza meg.

A második csoportba tartoznak azok az ellátások, amelyeket törvényi felhatalmazás alapján az Önkormányzat helyi rendelete alapján nyújtunk. Ezek az ellátások is kétféleképpen lehetnek. A Szocvtv. 26. §-a alapján az Önkormányzat a törvényben meghatározott pénzbeli ellátásokat (első csoport) kiegészítheti, illetve más, önálló pénzbeli támogatásokat is megállapíthat. Ezen ellátások általános jellemzői:

- többnyire a polgármester hatáskörébe tartoznak (önkormányzati hatósági ügy);
- mindig jövedelem-vizsgálathoz kötött;
- a jogosultsági feltételeket az Önkormányzat állapítja meg rendeletében;
- az első csoportba tartozó ellátásokat kiegészíti.

A legtöbb ellátás esetében jövedelemhatárhoz kötött a támogatásra való jogosultság, ami az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegéhez kapcsolódik. Ennek használata azért praktikus, mert annak mértékét minden évben központi jogszabály határozza meg, az a társadalmi változásoknak megfelelően folyamatosan növekszik, ezért egy értékében állandó összeg, mely 2006-ban 25.800 Ft.

A helyi rendelet megalkotásakor a második csoportba tartozó ellátások formáiról, azok jogosultsági feltételeinek meghatározásáról kell döntenie figyelemmel a rendelkezésre álló pénzügyi lehetőségekre.

A szociális ellátások finanszírozása

Az állami költségvetés lakosságszám arányosan meghatározza, hogy mely település mennyi állami támogatásra jogosult évente. Ez az összeg **Szentendre esetében 2006-ban 93.964.000 Ft.** Az Önkormányzat ebből a pénzből gazdálkodik, **ebből kell fizetnie mind a törvényi előírások alapján, mind a helyi rendelete alapján nyújtott ellátásokat.** Ha ennél nagyobbak a kiadásai, akkor azt saját forrásból kell biztosítania.

Szentendre Város Önkormányzatának **2006. évi költségvetésében a szociális ellátások előirányzata 114.459.000 Ft**, saját forrásból tehát 20.495.000 Ft összeget kell biztosítania.

Az idei év **első kilenc hónapjában összesen 70.807.435 Ft kifizetés történt, ez az éves előirányzat 61,86%-a**. A 2007. évi költségvetés tervezete az interneten ugyan már megtalálható, de az konkrét adatokat sajnos még nem tartalmaz.

I. Időskorúak járadéka

Erre az ellátásra a Szocvtv.-ben meghatározott életkort elért azon személyek jogosultak, akik jövedelme a törvényben meghatározott mértéket nem éri el. Az idei év első tíz hónapjában 7 jogosult részesült időskorúak járadékában.

A jelenlegi szabályozás szerint az ellátást a települési önkormányzat (a R. alapján a polgármester) állapítja meg. A törvényi változások miatt 2007. január 1-től a jegyző hatáskörébe tartoznak ezek az ügyek, kivéve a Szocvtv. 32/B. § (3) bekezdése és 3. § (3) bekezdés b) pontja alapján az Európai Gazdasági Térség állampolgárai részére nyújtandó ellátást, mert erre a jövőben is a települési önkormányzat lesz jogosult.

Javaslat: a rendelet szabályozását a változásoknak megfelelően módosítani kell.

II. Rendszeres szociális segély

Ez az ellátási forma az egészségkárosodott, illetve az aktív korú (munkaképes) nem foglalkoztatott (munkanélküli) személyeknek jár, feltéve, hogy az ellátottnak és családjának megélhetése más módon nem biztosított. Az ellátottnak vállalnia kell továbbá, hogy a segély megállapításának feltételeként beilleszkedést segítő programban vesz részt. Az idei év első tíz hónapjában 8 egészségkárosodott, és 41 nem foglalkoztatott személy részesült segélyben.

Jelenleg a segélyt a települési önkormányzat (a R. alapján a polgármester) állapítja meg, a Szocvtv. 37/A § (1) bekezdése alapján azonban 2007. január 1-től jegyzői hatáskör lesz.

A Szocvtv. teljes körűen meghatározza, hogy kit kell érteni egészségkárosodott, illetve nem foglalkoztatott alatt, ki nem részesülhet az ellátásban, mikor nem biztosított a megélhetés, illetve mennyi a segély összege. Az Önkormányzat azonban a jelenleg hatályos helyi rendelet alapján minden egészségkárosodott részére járó támogatást kiegészít az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegére, illetve minden nem foglalkoztatott részére járó támogatást kiegészít az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 70%-ára, feltéve, hogy nem rendelkezik ennél magasabb jövedelemmel.

A segély nem fix összegű, hanem a jogosultsági jövedelemhatárig egészítik ki a család tényleges jövedelmét. A segély összege a legszegényebb családok esetében a legnagyobb, és a jövedelemhatárhoz közelítve csökken. Az idén tavasszal történt törvénymódosítás célja tehát az, hogy minden rászorult hasonló jövedelemi szintet érjen el.

Az Önkormányzatnak rendeletében azt kell szabályoznia, hogy a törvényben előírt együttműködési kötelezettségét a nem foglalkoztatott személy miként teljesítheti (Szocvtv. 37/D. § (5) bekezdés). A rendelet jelenlegi szabályai nem megfelelőek, a gyakorlatban nem működik.

Javaslat: A Családsegítő és Gyermejjóléti Szolgálat rendelkezik beilleszkedést segítő programmal (az előterjesztés melléklete tartalmazza), ezért javasoljuk, hogy a nem foglalkoztatott személyek együttműködési kötelezettségüknek a Családsegítőnél legyenek kötelesek eleget tenni. Ez a gyakorlatban azt fogja jelenteni, hogy az ellátott csak akkor kaphatja meg a segélyt, ha a Családsegítőnél jelentkezik, és kötelezettséget vállal a beilleszkedési programban foglaltak teljesítésére. A Családsegítő segítséget nyújt a munkakeresésben, s jelzi, ha az ellátott nem működik közre. A kötelezettségszegés az ellátás megszüntetéséhez vezethet.

Kérjük a **Szociális és Egészségügyi Bizottságot, hogy részletesen vizsgálja a programot, és tegye meg észrevételeit, javaslatait.**

III. Lakásfenntartási támogatás

A lakásfenntartási támogatás a szociálisan rászorult személyeknek, családoknak az általuk lakott lakás vagy nem lakás céljára szolgáló helyiség fenntartásával kapcsolatos rendszeres kiadásai viseléséhez nyújtott hozzájárulás (Szoctv. 38–39. §). Az ún. normatív lakásfenntartási támogatás jogosultsági feltételeit, mértékét a Szoctv. határozza meg – az Önkormányzatnak azonban lehetősége van arra, hogy helyi rendeletében a normatív lakásfenntartási támogatást kiegészítő vagy önálló helyi lakásfenntartási támogatást állapítson meg (a jelenlegi rendeleti szabályozás mindkét lehetőséggel él).

A normatív lakásfenntartási támogatás mértéke függ a törvényben meghatározott elismert lakásnagyságtól, valamint a jövedelem nagyságától. Ez az összeg átlagosan havi 3.000 és 8.000 Ft között van, az Önkormányzat azonban a jelenleg hatályos helyi rendelet alapján minden ilyen ellátás mértékét kiegészíti havi 10.000 Ft összeggel. A különbség a Szoctv. szerint helyi lakásfenntartási támogatásnak számít, így az után állami támogatás nincs.

A helyi lakásfenntartási támogatás másik formája önálló ellátásként a Szoctv.-ben meghatározottnál magasabb egy főre eső jövedelemnél is lehetővé teszi a támogatást. A támogatás mértéke sávos (havi 3.000 Ft-tól havi 6.000 Ft-ig terjed), minél magasabb a jövedelem, annál alacsonyabb a támogatás mértéke.

Mind a normatív, mind a helyi lakásfenntartási támogatás a települési önkormányzat (a R. alapján a polgármester) hatáskörébe tartozik, s tudomásunk szerint 2007. január 1-től sem fog ez változni. Az idei év első kilenc hónapjában összesen 294 fő részesült lakásfenntartási támogatásban.

A normatív lakásfenntartási támogatás esetében a Szoctv. a jövedelemhatárt az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-ában, míg a helyi lakásfenntartási támogatás esetében a jövedelemhatárokat a R. az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150–180%, illetve 180–200%-ában határozza meg. Ezáltal a kör elvileg zárt, figyelemmel kell azonban lenni a fenntartási költségekre is, ami a normatív lakásfenntartási támogatás esetében egy vélelmezett (törvény által meghatározott), a R. alapján azonban az igazolt tényleges költség. Ezért fordult elő a gyakorlatunkban az, hogy valaki bár jövedelme alapján jogosult lett volna normatív lakásfenntartási támogatásra, de nem kaphatott, mert a vélelmezett lakásköltség miatt kiesett. A helyi lakásfenntartási támogatásra a tényleges lakásköltségek (ami tartalmazza például a lakásra felvett hitel törlesztő részleteit is) alapján jogosult lett volna, de mivel túl alacsony volt a jövedelme (150% alatt), nem részesülhetett abban sem. Ezt az anomáliát szüntetnénk meg azáltal, hogy a jövedelemhatárt a R.-ben az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 0–180%, illetve 180–200%-ában határoznánk meg.

Javaslat: a helyi lakásfenntartási támogatás esetében a jövedelemhatár módosítása úgy, hogy a két kategóriát az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 0–180%, illetve 180–200%-ában határoznánk meg.

IV. Ápolási díj

Az ápolási díj a tartósan beteg, gondozásra szoruló személy otthoni ápolását ellátó nagykorú hozzátartozó részére biztosított anyagi hozzájárulás. Az ápolási díj folyósításának időtartama szolgálati időre jogosít.

A Szoctv. alapján ápolási díjra – a jegyes kivételével – az a hozzátartozó jogosult, aki önmaga ellátására képtelen, állandó és tartós felügyeletre szoruló súlyos fogyatékos (korhatár nélkül), vagy tartósan beteg 18 év alatti gyermek gondozását, ápolását végzi (normatív ápolási díj). A települési önkormányzatnak lehetősége van arra, hogy a 18. életévét betöltött, tartósan beteg személy gondozását végző személy részére ápolási díjat állapítson meg (helyi ápolási díj).

Az ápolási díj törvényben meghatározott mértéke az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 100%-a, illetve fokozott ápolást igénylő súlyos fogyatékos személy ápolása esetén

130 %-a (2006-ban 25.800 Ft, illetve 33.540 Ft). Az idei év első tíz hónapjában összesen 89 fő részesült ápolási díjban. A Szocvtv. jelenlegi szabályozása szerint mind a normatív, mind a helyi ápolási díj a települési önkormányzat (a R. alapján a polgármester) hatáskörébe tartozik, 2007. január 1-től azonban a normatív ápolási díj jegyzői hatáskörbe kerül a Szocvtv. 43/A. § (1) bekezdése alapján.

A jelenleg hatályos rendeleti szabályozás biztosítja a helyi ápolási díj megállapításának lehetőségét, illetve a törvény alapján megállapított ápolási díj mértékének emelését. A jövedelemhatár az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 200%-a.

A R. alapján a megállapítható legmagasabb összeg a mindenkori minimálbér (62.500 Ft), sőt még arra is lehetőség van, hogy különös méltánylást érdemlő esetben ettől 25%-al magasabb összeg kerüljön megállapításra (erre eddig nem került sor). A mérlegelési jogkör túlságosan tág, a R. nem állapít meg szempontokat arra vonatkozóan, hogy milyen esetekben indokolt a magasabb összegű ápolási díj megállapítása. A gyakorlatban a jövedelmi helyzet alapján differenciálunk.

Javaslat: A) a helyi ápolási díj fenntartását a jövőben is javasoljuk. Mindenképpen indokolt azonban az ápolási díj mértékének az eddigieknél sokkal részletesebb szabályozása, illetve a maximum mérték csökkentése. Ezzel kapcsolatosan az alábbi alternatív javaslataink vannak:

1. A normatív ápolási díj esetében kizárni az összeg törvényben meghatározott mértékétől való eltérést (emelést), ebben az esetben azonban a helyi ápolási díj mértékét javasoljuk az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 100%-ában (2006-ban 25.800 Ft) megállapítani (a Szocvtv. 44. § (1) bekezdés c) pontja szerint minimum 80%-ot kell biztosítani). Ezt a mértéket indokolja, hogy a normatív ápolási díj alapösszege is ennyi.
2. A normatív ápolási díj esetében lehetővé tenni az összeg törvényben meghatározott mértékétől való eltérést (emelést). Ebben az esetben javasolt a helyi ápolási díj alapösszegét az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 100%-ában megállapítani, s jövedelmi sávokat meghatározni. Javaslatunk: ha az egy főre eső jövedelem az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 0 és 50%-a közé esik, javasolt az ápolási díj alapösszegének 20%-al, ha 50 és 100%-a közé esik, 15%-al, ha 100 és 150%-a közé esik, 10%-al való emelése (150 és 200%-a közötti egy főre eső jövedelem esetén járna az alapösszeg).

B) Javasolt továbbá a Szocvtv. 43/B. § (3) bekezdésében foglalt lehetőséggel élve a Gondozási Központ feladatává tenni az ápolást végző személyek ellenőrzését, ami lehetővé tehetné az indokolatlanul igényelt ápolási díjak megszüntetését.

V. Átmeneti segély

Az átmeneti segély kizárólag a települési önkormányzat rendeletében meghatározott formában és jogosultsági feltételek teljesülése esetén adható, ha az ellátott létfenntartását veszélyeztető rendkívüli élethelyzetbe került, időszakosan vagy tartósan létfenntartási gondokkal küzd. A Szocvtv. 45. §-a szerinti megkötés, hogy az egy főre eső jövedelemhatárt az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-ánál alacsonyabb összegben megállapítani nem lehet. A törvény alapján a segély adható alkalmanként és havi rendszerességgel; gyógyszer-támogatásként, illetve az egészségbiztosítás által nem vagy csak részben támogatott egészségügyi szolgáltatás díjaként; jövedelem-kiegészítő támogatásként, illetve rendszeres nevelési támogatásként.

Az ellátás a Szocvtv. alapján a települési önkormányzat (a R. alapján a polgármester) hatáskörébe tartozik, s ez a jövőben is változatlan lesz. Az átmeneti segélyt igénylik a legtöbben, az idei év első tíz hónapjában összesen 462-en. A segély összege ellátottanként, illetve gyermekenként 6.000 Ft, a segély három hónapon belül újból nem igényelhető, s a segély mértéke évenként nem haladhatja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének másfélszeresét, egyedülálló esetében két és félszeresét. A segélyre az jogosult,

akinek családjában az egy főre eső jövedelem az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 200%-át (2006-ban 51.600 Ft-ot) nem haladja meg.

A jelenleg hatályos R. átmeneti segélyként több jogcímen biztosít ellátást: eseti segélyt, kamatmentes szociális kölcsönt, krízissegélyt, szemétszállítási díj támogatást, valamint gyermekvédelmi ellátásként a Gyvt. 21. §-a alapján rendkívüli gyermekvédelmi támogatást. Ezek a jogcímek lényegében mind ugyanazt jelentik: egy egyszeri pénzbeli segélyt, amit időszakonként kérni tud a rászorult. A gyakorlati tapasztalatunk az, hogy a rászorultak is csak egyféle támogatást (eseti segélyt) igényelnek, ezért indokolatlannak tartjuk a különböző jogcímek jövőbeni fenntartását. A jövőben eseti segélyként nyújtánánk

1. az átmeneti segélyt felnőttek részére,
2. a rendkívüli gyermekvédelmi támogatást gyermekek után.

Indokolt lehet ugyanakkor az esetenként nyújtott átmeneti segély mellett az átmeneti segély havi rendszerességgel történő nyújtásának bevezetése (jövedelemkiegészítő támogatás, illetve rendszeres nevelési támogatás), ugyanis nagyon gyakori (mondhatni, az az általános), hogy az ellátott háromhavonta napra pontosan megjelenik, és kéri a 6.000 Ft segélyt (vagyis évente 24.000 Ft-ot). Ehelyett jobbnak gondoljuk azt, hogy aki rászorult, az minden hónapban részesüljön egy kisebb összegű ellátásban. Ennek mértéke havi 2.000 – 3.000 Ft lehetne, az összeg vonatkozásában pedig jövedelemsávokat kellene bevezetni.

Fontos látni, hogy ezt a segélyt igénylik a legtöbben, indokolt azonban a rászorultak közti differenciálás, és az indokolatlan igénylők kiszűrése.

Javaslat: A) A jelenlegi sokféle jogcím helyett kettő megtartása:

1. átmeneti segély felnőttek részére,
2. rendkívüli gyermekvédelmi támogatás gyermekek után.

B) Jövedelemkiegészítő támogatás, illetve rendszeres nevelési támogatás bevezetése, ami az átmeneti segély havi rendszerességgel nyújtott formája.

C) A segély mértéke esetében sávós jövedelemhatár bevezetése. Javaslat: akinek az egy főre eső jövedelme az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150–200%-a közé esik, a jelenlegi évi 24.000 Ft-ra (havi 2.000 Ft) legyen jogosult, 100–150% esetén évi 30.000 Ft-ra (havi 2.500 Ft), 50–100% esetén évi 36.000 Ft-ra (havi 3.000 Ft), 0–50% esetén pedig évi 42.000 Ft-ra (havi 3.500 Ft).

D) Az A) pont szerinti támogatási formák esetén kötelezővé tenni a környezettanulmányt, amit a Szociális, Egészségügyi és Sport Bizottság mellett működő Családvédelmi Munkacsoport végezne el. Amennyiben a Munkacsoport a környezettanulmány során azt valószínűsíti, hogy a jövedelemigazolás és vagyonnyilatkozat tartalma nem valós (indokolatlan vagyontárgyak, jólét), a kérelem elutasítható, illetve a segély mértéke csökkenthető volna. Ezzel a módszerrel próbálnánk kiszűrni azt, hogy a „csak papíron” rászorultak ne részesülhessenek önkormányzati támogatásban.

E) Az eseti segély a jövőben is maradna, annak mértéke a jelenlegi negyedéves 6.000 Ft lenne.

F) Amennyiben valaki más önkormányzati ellátásban is részesül, kizárni az eseti vagy rendszeres átmeneti segélyre való jogosultságot. Ezt az egész ellátási rendszer vonatkozásában át kell gondolni, és például előírni, hogy hányféle, illetve mely ellátási formák vehetők egymás mellett igénybe, és melyek zárják ki egymást.

G) Mivel a kamatmentes szociális kölcsönre idén nem volt előírányzat, s mivel a fenti rendszer bevezetése várhatóan amúgy is az átmeneti segély kiadásainak növekedésével jár, javasoljuk a kamatmentes szociális kölcsön eltörlését.

VI. Temetési segély

A Szocvtv. 46. §-a alapján a települési önkormányzat temetési segélyt állapíthat meg annak, aki a meghalt személy eltemettetéséről gondoskodott annak ellenére, hogy arra nem volt köteles, vagy tartásra kötelezett hozzátartozó volt ugyan, de a temetési költségek viselése a saját, illetve családja létfenntartását veszélyezteti.

A R. lehetővé teszi temetési segély megállapítását, a jövedelemhatárt az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 300%-ában állapítja meg. A temetési segély mértéke jövedelmi sávokhoz igazodóan a helyben szokásos legolcsóbb temetés költségeinek (a 2006. évben 85.100 Ft) 25, 35, 45, illetve 100%-a. Az ellátás a Szocvtv. alapján a települési önkormányzat (a R. alapján a polgármester) hatáskörébe tartozik, s ez a jövőben is változatlan lesz. Temetési segélyben az idei év első tíz hónapjában összesen 73-an részesültek, az átlagos kifizetés 26.471 Ft volt.

Javaslat: a temetési segély jelenlegi rendszerében módosítást nem javasolunk.

VII. Fűtési támogatás

A fűtési támogatás az Önkormányzat által nyújtott természetbeni ellátás, a lakásfenntartási támogatás speciális formája, mely nem nyújtható arra az időszakra, amikor a jogosult lakásfenntartási támogatásban részesül. A R. alapján a hatáskört a polgármester gyakorolja.

Fűtési támogatás nyújtható, ha a lakás fűtési költségének havi összege eléri vagy meghaladja a háztartás (vagy az egyedülálló kérelmező) havi összjövedelmének 20%-át, és az egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg az öregségi teljes nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 200%-át (2006. évben 51.600 Ft-ot). Mértéke megegyezik a kérelmező által igazolt fűtési kiadások összegével, de a havi 7.000 Ft összeget nem haladhatja meg. A támogatás fűtési szezonra szól, így annak összege évenként maximum 42.000 Ft. Fűtési támogatásban az idei év első tíz hónapjában összesen 43-an részesültek.

A támogatás kifizetése a jogosultság fennállása esetén alapesetben a jogosult által bemutatott fűtési kiadásról szóló számla alapján történik. Gyakran előfordul azonban, hogy az ellátott személy nem tudja megelőlegezni a tüzelőanyag (ez esetben csak fáról beszélünk) költségét, ezért ilyenkor a jogosult által igazolt számla alapján a jogosult hozzájárulásával a kifizetés közvetlenül a fát kiszállító vállalkozó részére történik.

Javaslat: javasoljuk a rendeletben egyértelműen szabályozni azt az esetet, amikor az ellátott személy nem tudja megelőlegezni a tüzelőanyag költségét, ezért a kifizetés közvetlenül a vállalkozó részére történik. Javasoljuk, hogy minden év augusztus–szeptember hónapban írjunk ki pályázatot tűzifa beszerzésére. A pályázat alapján a legolcsóbb ajánlatot adó vállalkozóval az Önkormányzat keretszerződést kötne arról, hogy a fenti esetben a jogosult részére határozattal megállapított jogosultság alapján a vállalkozó kiszállítja a tűzifát, a jogosult igazolja az átvételt, ami alapján megtörténhet az ellenérték kifizetése.

VIII. Köztemetés és egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság

A Szocvtv. 48. §-a alapján a haláleset helye szerint illetékes települési önkormányzat polgármesterének kell – a halálesetről való tudomásszerzést követő 30 napon belül – gondoskodnia az elhunyt személy közköltségen történő eltemettetéséről, ha nincs, vagy nem lelhető fel az eltemettetésre köteles személy, vagy az eltemettetésre köteles személy az eltemettetésről nem gondoskodik. Az idei év első tíz hónapjában összesen 5 köztemetés volt.

A Szocvtv. 54. §-a alapján a települési önkormányzat polgármestere önkormányzati hatáskörben az egészségügyi szolgáltatás igénybevétele céljából hatósági bizonyítvány útján megállapítja annak a személynek a rászorultságát, akinek a családjában az egy főre jutó havi jövedelem az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét nem éri el, illetve aki egyedül él és jövedelme az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-át nem éri el.

Bár a Szocvtv. a fenti hatásköröket egyértelműen a polgármesterre telepíti, jelenleg – a törvényi szöveget megismételve – a R. is tartalmazza azokat.

Javaslat: mivel a törvény a hatáskört teljes egészében szabályozza, indokolatlan szerepeltetni azt a R.-ben is.

IX. Közgyógyellátás

A közgyógyellátásra vonatkozó szabályok idén nyáron jelentősen módosultak, ami miatt a helyi rendelet szabályait is módosítani kellett. A jelenleg hatályos szabályok alapján 3 kategória létezik.

A Szocvtv. 50. § (1) bekezdése alapján alanyi jogon jár az ellátás az ott meghatározott személyi körnek.

A Szocvtv. 50. § (2) bekezdése alapján jövedelemhatártól (öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-a) és gyógyszerköltség-határtól (öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének legalább 10%-a) függ az ellátás.

A Szocvtv. 50.§ (3) bekezdése szerint közgyógyellátásra jogosult az a személy is, akinek esetében a települési önkormányzat rendeletében meghatározott feltételek fennállnak. Míg az előbbi két esetben a közgyógyellátás miatt költségvetési kiadás nincs, utóbbi esetben az Önkormányzat térítési díjat fizet az OEP felé. Mivel a közgyógyellátás szabályai teljesen megváltoztak, az idén nyáron történt rendeletmódosításkor még nem lehetett látni előre, hogy mennyivel kell majd többet fizetni. Most már vannak tapasztalataink, ami alapján elmondható, hogy a korábbiakhoz képest jelentősen emelkedett. Míg 2006. július 1. előtt az Önkormányzat igazolványonként 19.350 Ft-ot fizetett, 2006. július 1. után – a 2006. július 1. és 2006. november 13. közötti adatok alapján – átlagosan 29.775 Ft-ot (65%-os emelkedés). A jövő évi költségvetés megalkotásánál figyelemmel kell majd lenni a térítési díj emelkedésére.

A jelenlegi R. alapján két esetben van lehetőség közgyógyellátás megállapítására:

- akinek a családjában az egy főre jutó jövedelem az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-át (2006-ban 38.700 Ft), illetve egyedül élők esetében a 200%-át (2006-ban 51.600 Ft) nem haladja meg, valamint a havi rendszeres gyógyító ellátásának költsége az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 20%-át (2006-ban 5.160 Ft-ot) eléri, vagy meghaladja (első kategória);

- aki 80. életévét betöltötte és Szentendrén legalább 10 éve állandó lakóhellyel rendelkezik, tekintet nélkül arra, hogy milyen mértékű jövedelemmel rendelkezik, és milyen mértékű a havi rendszeres gyógyító ellátásának mértéke (második kategória).

2006. július 1. és 2006. november 13. között összesen 71-en részesültek közgyógyellátásban. Ebből 27 jogosultságot állapítottunk meg alanyi és normatív alapon a Szocvtv. alapján, 44-et pedig méltányosságból a R. alapján. A R. alapján ellátott 44 személyből 30 fő 80 év feletti.

A fentiek figyelembe vételével átgondolandó a rendszer finomítása: jövedelemhatár, illetve gyógyszerköltség-határ megállapítása a 80 év feletti ellátottaknál, és ezzel párhuzamosan egy esetleges jövedelemhatár-emelés az első kategóriánál.

Javaslat: A) 80 év felettiak esetében jövedelemkorlát bevezetése, mely az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének minimum 350%-a (2006-ban ez 90.300 Ft) lenne, gyógyszerköltségként-határként

- vagy nem állapítani meg korlátozást

- vagy – hasonlóan az első kategóriához – az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 20%-át (2006-ban 5.160 Ft-ot).

B) az első kategória esetében indokoltnak gondoljuk az egyedül élők esetében a jövedelemhatár tágítását az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 250%-ára (2006-ban 64.500 Ft) ugyanis tapasztalataink szerint az ő életkörülményeik jóval nehezebbek, megélhetési költségeik – arányait tekintve – magasabbak, mint egy többszemélyes háztartásnak.

X. Gyermekintézmények térítési díjának átvállalása

A R. alapján a polgármester természetben nyújtott szociális ellátásként a gyermekintézményekben (óvodákban, iskolákban) fizetendő térítési díjat részben vagy teljes egészében átvállalja, ha az érintett gyermek családjának helyzete azt indokolja. A jövedelemhatár az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 200%-a (2006-ban 51.600 Ft).

Javaslat: a jelenlegi feltételekben módosítást nem javasolunk.

XI. Beiskolázási segély

A R. 31. §-a alapján a polgármester beiskolázási segélyben részesíti azokat a családokat, ahol a szülők vagy más törvényes képviselők az oktatási intézmény nappali tagozatán tanuló gyermek (23 éves korig) beiskolázását megélhetésük veszélyeztetése nélkül nem tudják megoldani. A jövedelemhatár az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 200%-a (2006-ban 51.600 Ft). A támogatás évente egy alkalommal vehető igénybe az átmeneti segélyre vonatkozó feltételek szerint, annak mértékét idén a polgármester 7.000 Ft-ban állapította meg.

A gyermekvédelmi ellátások körében a Gyvt. rendelkezései alapján a jegyző állapítja meg a rászorult gyermekek rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultságát (mivel jegyzői hatáskör, erről a helyi rendelet nem rendelkezik). A rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultság számos természetbeni ellátásra jogosít (pl. ingyen tankönyv, ingyenes, illetve kedvezményes étkezés, stb.), többek között a Gyvt. 20/A. §-a alapján minden évben két alkalommal egyszeri pénzbeli segélyre, melynek összege idén 5.000 Ft volt.

A R. jelenlegi szabályozása szerint a beiskolázási segélyre azok is jogosultak, akik egyébként részesülnek a fenti pénzbeli segélyben (és a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményhez kapcsolódó egyéb juttatásban). Ezáltal duplán részesülhetnek ellátásban ezek a családok (egyszer 5.000 Ft és egyszer 7.000 Ft), míg más családok – akik ugyanolyan rászorultak lehetnek – csak a R. szerinti 7.000 Ft-ban.

Javaslat: a beiskolázási segélyre csak azok a családok legyenek jogosultak, akik rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben nem részesülnek.